

Rozhovor sestry fařářky Jindřišky Buttové a sestry kazatelky Dany Kalivodové pro magazínové číslo Českého zápasu s tématem Církevní školy a vzdělávání. Ptala se Klára Matoušová, 23. 08. 2022.

Odkaz: <https://www.ccsch.cz/dokumenty/5020-cz37-web.pdf>

Co považujete ve výchově současných dětí za nejdůležitější?

Vést děti k úctě a respektu vůči druhým lidem – dospělým i vrstevníkům, ostatním dětem. Pomáhat dětem hledat, co je v životě podstatné, důležité.

Jak dnešní děti vnímají etiku?

Děti teoreticky dobře znají odpovědi na některé etické otázky, vědí, co je dobré a co zlé (např. nenadávat, neubližovat), ale v praktickém životě to neuskutečňují, nenaplnují. Příklad: Na hodině Biblických příběhů poměrně dobře chápou přikázání Desatera a po skončení hodiny na školní chodbě si začnou nadávat, vrážet do sebe apod. Dnešní děti jsou ve většině hodně sobecké a sobě středné, je to vidět i v maličkostech. Hádají se o místo (židli), ačkoli sedí do kruhu; vezmou druhému bez dovolení (spíše vytrhnou) tužku, pastelku; místo „promiň“, „s dovolením“ řeknou „uhni“ nebo „vypadni“; chtějí nejhezčí obrázek, nálepku, i když jsou všechny pěkné a barevné... Děti jsou velmi otevřené, upřímné. Na našich hodinách sdělují zážitky z domova – řeknou na své rodiče, že mluví sprostě, že táta na mámu křičí, svěřují se s problémy se střídavou péčí atd. V březnu děti samy začaly mluvit o válce na Ukrajině...

K výuce biblických příběhů využíváte umění, děti zpívají písně s vaším hudebním doprovodem, příběhy dramatizujete a také s dětmi vystupujete. Můžete se podělit o nějakou zkušenost či zvlášť silný zážitek z těchto aktivit?

Ano, uskutečňovali jsme s dětmi a mladými po dobu 20 let každý rok biblické dramatizace, hlavně starozákonní a vánoční. (Covidová doba nám to znemožnila, uvidíme, jak to bude dál.) Jedna zkušenost: Před několika lety nás pozvala paní ředitelka s biblickou dramatizací do své základní školy v Dolních Břežanech. (Její dcera Zuzka chodila na naše hodiny Náboženství ve škole mnoho let.) Pro betlémskou scénu jsme měli živé děťátko, jeho maminka hrála Marii. Od prvních řad diváků se dozadu neslo polohlasné: „Ten Ježíšek je živý!“ Úspěch byl veliký a

získali jsme si tím i starší žáky 😊 Biblické příběhy, které děti samy hrají jako divadlo (dramatizaci), už nikdy nezapomenou.

Jak u dětí rozvíjíte vztah k přírodě a jak se to váže k víře a náboženství?

Mluvíme s dětmi o tom, že Bůh dává všemu život, řád a smysl – přírodě, lidem, zvířatům, celému vesmíru. Vedeme děti k úctě a obdivu vůči stvoření. Z úcty vůči Bohu (z víry) plyne úcta ke všemu živému i neživému stvoření. Na výletech s dětmi se učíme vnímat přírodu a neubližovat jí. Při rodinných bohoslužbách ve sboru děti pracují s přírodními materiály (jsou to např. kameny, listy, květiny, při Děkuvzdání ovoce a zelenina).

Myslíte si, že současná škola odpovídá potřebám dnešních dětí?

Nepatřím mezi kritiky školství u nás. Myslím, že máme kvalitní školy i většinu učitelů a učitelek. Samozřejmě záleží na konkrétním pedagogovi, jaký má vztah k dětem, jestli je má rád a není sám už příliš unavený, jak se dnes často říká vyhořelý. Ale to platí o každém povolání. Co se týká náboženství ve školách: Děti mají rády vyprávění příběhů; v povinných předmětech není na vyprávění tolik prostoru. Při poslechu vyprávění se děti dozvídají příběhy z Bible a současně se u nich rozvíjí schopnost naslouchání.

Škoda, že tak málo duchovních má odvahu, sílu a vytrvalost učit ve školách nepovinný předmět Náboženství (Biblické příběhy). Moc si přeji, aby se to změnilo, aby nás starší duchovní, působící i ve školách, vystřídalo nadšené mládí.